

РЕШЕНИЕ

№ 26609

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8473** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт – пълномощник на Агенция "Пътна инфраструктура" срещу решение № 2656 от 05.06.2024г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 - ти състав, постановено по НАХД № 16159/2023г. С решението е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на Агенция "Пътна инфраструктура", с който на „ПМК“ ООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

В жалбата се развиват съображения за неправилно приложение на материалния закон. Оспорват се изводите на съда за допуснато противоречие с реда, предвиден в Регламент за изпълнение на ЕС 2020/204 при реализиране административнонаказателната отговорност на ответника, както и извода за несъразмерност на наложената глоба с тежестта на извършеното нарушение. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да потвърди процесния Електронен фиш /ЕФ/.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - „ПИМК“ ООД е представил писмен отговор на касационната жалба, в който подробно излага съображения за правилността на обжалваното решение като навежда и доводи за неправилност на реда, по който е ангажирана отговорността му. Постъпило е и писмено становище от адв. Е. Т., процесуален представител на ответника, с което уведомява, че не възразява да бъде даден ход на делото в тяхно отсъствие.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 01.07.2021г. в 06:25 часа състав от пътни превозни средства, състоящ се от влекач марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6 и ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса 44000 кг., се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427 в посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е било установено посредством устройство с № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.

След осъществяване на справка за собствеността на превозното средство било установено, че същият принадлежи на „ПИМК“ ООД с ЕИК[ЕИК], чийто законен представител бил управителят А. Й.. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният електронен фиш с № [ЕГН], с който му било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Горната фактическа обстановка СРС е установил от събраните по делото писмени и веществени доказателства.

Районният съд е приел, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, като не е установил нарушение на административно производствените правила, но е приел, че в случая не е налице допуснато административно нарушение защото разпоредбите на чл. 179, ал.3б, вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП влизат в пряко противоречие с общностното право, регламентиращо съответния тип обществени отношения и по- конкретно с разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържане на заявлението за таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО (по-долу Регламента), които е следвало да намерят пряко приложение. Поради горното е отменил фиша.

Решението като краен резултат е правилно. Настоящата съдебна инстанция констатира, че в настоящия случай е нарушена процедурата, по която е ангажирана

административнонаказателната отговорност на ответното дружество. Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Според чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП, ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП - в размер 1 800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП - в размер 2 500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Законодателят към датата на нарушението е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че "При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение" е влязла в сила от 13.02.2024г., ДВ бр. 13 от 2024г., което означава, че не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение- към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото е важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик,

съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По въпроса за разноските: при този изход на правния спор разноси се следват на ответника по касацията. Същият своевременно е заявил претенцията си за тяхното присъждане още с отговора на касационна жалба, но не е представил доказателства такива реално да са извършени – няма представено платежно нареждане, разписка или договор оформен в този смисъл за сторени разноси пред настоящата инстанция, няма данни и представителството да е извършено на основание чл.38, ал.2 от ЗАдв., поради което съдът не присъжда разноси.

Предвид това, Административен съд София - град, XXII касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2656 от 05.06.2024г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 - ти състав, постановено по НАХД № 16159/2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.